

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Concilivm Alexandrinvm I. Svb Silvetsro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

ANNO
CHRISTI
315.

aliaque plura a veritate omnino aliena esse, præterquam quod id pulcre ostendat Baron. anno 315. num. 12. & sequentibus, etiam ipsi Canones Apostolorum, & Notæ quas ibi conscripsimus, aperte demonstrant.

^b *Sub Siluestro.*] Constantino & Licinio quartum consulatum agentibus, anno nimirum Christi 315. qui est Siluestri secundus, & Constantini decimus, hunc Conuentum celebratum fuisse, Acta Siluestri, & lex 1. de Iudæis, C. Theodof. his consulibus consignata testantur. Cum enim hac disputatione confusi, non tantum Christianis contumelias & graues iniurias inferrent, verum in ipsum etiam Imperatorem seditionem concitarent: ad iniuriam a Christianorum capitibus propulsandam, allegata lege aduersus illos promulgata constituit, vt si cui suæ sectæ desertori Christiano lapidibus, aut alio immani supplicio molesti essent, statim flammis dederentur. Vt vero rebellionem & seditionem eorum compefceret, feditiosos, auriculis eorum amputatis, corporique illorum signo impresso, velut mancipia fugitiua & verberones per omnia loca circumducebat. Chrysofomus orat. aduersus Iudæos hom. 2. Baron. prædicto anno num. 9. & 10.

Tempus
huius Con-
cili & dis-
putationis
habita.

Iudæorum
insolentia
& seditio
compefciuntur.

2 CONCILIVM ALEXANDRINVM I.
^b SVB SILVESTRO.

NOTÆ.

^a *Concilium Alexandrinum.*] Causam huic Concilio ab Alexandro Alexandrino Episcopo indicto, & Alexandria centum fere Episcopis præsentibus celebrato, dedit Arius eiusdem Ecclesiæ presbyter ambitiosus: qui cum hætenus velut Proteus, modo Catholicis, modo schismaticis adhærescens, sub diuersis formis latuisset, hoc demum tempore (vt infra ostendemus) virulentam impietatem ac blasphemiam suam, quam hætenus in pectore occultam circumgestauit, (hanc nimirum: Filium Dei non sine principio a Patre genitum, sed in tempore creatum esse,) turpiter euomuit. Ad quam reuocandam, dum illum Alexander Episcopus frequenter admonuisset; ille vero cum sociis impietatis duodecim, quos seduxerat, perseverans, hæresim suam pertinaciter defenderet: conuocato centum fere, vt supra dixi, Episcoporum Concilio, peruersi atque hæretici dogmatis tenacissimus condemnatur, a communione Catholica eiicitur, & presbyteratus ordine exiuit. Baron. anno 315. num. 19. & 318. num. 42.

Causa &
locus Con-
cili.

Acta Con-
cili.

Numerus
Episcopo-
rum.

Ante initiū
Liciniane
persecutio-
nis hoc Co-
cilium ha-
bitum fuis-
se testatur
Orosius.
Lactantius.

^b *Sub Siluestro.*] Anno Christi nati 315. Siluestri Pontificis II. Constantini imperatoris 10. hanc Synodum celebratam fuisse, tradit Orosius lib. 7. cap. 28. dum ait, eo tempore Arium suam hæresim in vulgus sparsisse, quo Crispus & Constantinus Cæsares creati sunt, anno nimirum 315. Idem euentus asserit Lactantius, quan-

Acta Basilii
martyris.Refellitur
obiectio.Encyclicæ
Alexandri
quando
scriptæ.Cur scri-
ptæ fuerintOsius lega-
tus Pontifi-
cis.

do lib. 4. cap. vlt. ad Constantinum, Arianam hæresim inter alias olim damnatas & iudicio Ecclesiæ proscriptas recensens, in præfat. eorumdem librorum indicat se eosdem libros scripsisse, quando Licinius Ecclesiam persequebatur, nimirum circiter annum Christi 316. ante quæ tempora Arium eiusque hæresim Ecclesiæ cognitam esse oportuit. Demum ex Actis Basilii Amaseni Episcopi certum est, quod cum ipse paulo post martyrium subiturus in carcere detineretur, eum Elpidiphorus Ioannes presbyter Nicomediensis adierit, petens ab eo instrui, quanam vera esset Catholica fidei assertio: num scilicet aliorum dicentium; Dei filium sine principio a patre genitum esse: an potius eorum qui cum Ario assererent, ipsum in tempore creatum esse. Quæ cum anno 316. contigerint, vt ex Actis eiusdem Basilii Episcopi & martyris constat, nullum dubium amplius esse potest, quin ante exortam Licinii persecutionem, circiter annum scilicet Christi 316. Ariana hæresis vulgata, disseminata, ac Concilio desuper habito condemnata fuerit. Sed dices: septuaginta illas Alexandri Episcopi encyclicas literas (harum duo exemplaria extant, & infra subiunguntur:) de Arii dogmatibus ad Siluestrum Romanum Pontificem, aliosque orbis Catholici Episcopos scriptas & transmissas, anno Christi 318. qui est Siluestri 5. certissimo iudicio scriptas videri; ideoque non ante prædictum 318. annum Christi hanc Synodum haberi potuisse. Et quod amplius est, apertissime constat, vix ante 319. annum Christi nati, Osius Cordubensem cum literis Constantini ad Episcopos orientales de Ariani incendii flamma extinguenda scriptis, in Orientem peruenisse. igitur vel Pontifex negotium tanti momenti tanto tempore, quod nulla ratione verisimile apparet, distulit; vel, quod probabilius est, ante hæc tempora Ariana hæresis nondum cognita, multo minus iudicio Ecclesiæ proscripta fuit. Rationes obiectæ difficultatem haberent, si post latam in Arium depositionis & excommunicationis sententiam, prædictas encyclicas literas Alexander statim scripsisset: verum cum manifestum sit, eum hæc tum demum scripsisse, quando post debellatum Licinium & pacem Ecclesiæ redditam, Arius vrbe eiectus, Eusebii in primis Nicomediensis auxilium & Concilium pro se sollicitauit, literasque illius encyclicas ad defectionem alios Episcopos sollicitantes obtinisset: quibus cum Arius defenderetur, Alexander autem de calumnia vbique locorum falso accusaretur: ille, vt malo contrario remedio succurreret, contra multas hæreticorum circulares, ad Siluestrum aliosque Catholicos Episcopos septuaginta encyclicas vel circulares literas Ariana dogmata concernentes & refutantes scripsit & transmisit. Quas cum Silvester Pontifex accepisset, Osius Cordubensem Episcopum in Orientem ablegauit, dans illi mandatum, vt ad incendium facilius extinguendum, a Constantino imperatore in Bithynia agente literas ad Episcopos Ægypti exaratas sibi communicari petat. Imperator officium imploratum non denegauit, & de mutua reconciliatione ad Alexandrum literas, infra post secundum Ale-

ANNO
CHRISTI
319.

xandrinum Concilium subiunctas, scripsit quidem; sed responsorias ab Ario satis inurbanas recepit. Inciuilitate vel potius infania hæresiarchæ pertinacissimi Constantinus vir humanissimus inciuiliter prouocatus, tales vicissim secundas ad eum literas reddidit, quales insanum hæresiarcham accipere decebat. Baron. anno 315. num. 20. & sequentibus. Item anno 318. num. 42. & sequentibus. Exemplaria epistolarum Alexandri supra memoratarum vide inferius in Concilio Nicæno.

CONCILIVM ALEXANDRINVM II.
SVB SILVESTRO.

NOTÆ.

^a *Concilium Alexandrinum.*] Hoc Concilium anno Domini 319. qui est Siluestri 6. & Constantini imperatoris 14. ann. Alexandria in Ægypto habitum est, cui omnes Episcopi, qui Alexandrino Primate parebant, vna cum Osio Cordubense Episcopo, qui legationis Pontificiæ munereungebatur, atque ideo huic Synodo præsidebat, interfuere. Ob quam causam Athanasius Apologia 2. hanc Synodum generale Concilium appellauit; quod nimirum illi per legatum Pontifex vna cum prædicto numero Episcoporum interfuerit. Causa primaria huius Concilii hæc est: Cum Siluester Pontifex per encyclicas ab Alexandro scriptas, Arianorum turbas ibi excitatas cognouisset, Osium Cordubensem Episcopum legatum suum isthuc ablegauit, qui sumptis a Constantino imperatore literis quas illi communicauit, extantque infra apud Gelasium lib. 2. cap. 4. pacis & concordie suaforiis, in Ægyptum veniens, ad Arianorum motus componendos Synodum indicit, eorumque causam in iudicium prædictorum Episcoporum deducit. Quid autem illo Concilio actum sit, penuria Actorum, quæ interierunt, non constat. Auctore Athanasio Apol. 2. & Socrate lib. 3. cap. 5. constat, quod non modo Arianorum, sed etiam Meletianorum ac Colluthianorum schismaticorum causa, impiaque Sabellii de sacrosancta Trinitate dogmata, hoc Concilio cognita & diiudicata fuerint. Colluthum presbyterum Alexandrinum, quod qui non erat Episcopus episcopale munus obiiisset, multosque ordinare tentasset, ab Osio in ordinem redactum esse scribit Athanasius Apolog. 2. & merito. præterquam enim quod munus indebitum usurpare conatus fuerit, docebat Deum malorum conditorem non esse, fuitque origo Colluthianorum schismaticorum, eorum qui contra Catholicos post Nicænum Concilium se cum Meletianis & Arianis coniunxerunt. Vide Baron. ann. 315. num. 28. Peruersissimum de gloriosissima Trinitate Sabellianum dogma ex Alexandria Ecclesia, teste Socrate lib. 3. cap. 5. ab eodem prorsus explosum est. Vide Baron. ann. 319. num. 22. & seqq.

Tempus & locus Concilii. Numerus Episcoporum.

Cur generale dictum fuerit.

Causa habitæ Concilii.

Colluthus schismaticus.